

et Beløb, der mindst er 10 Gange saa stort som det Beløb, Hedeselskabet har modtaget af Staten og gennem Medlemsbidrag, og altsaa paa en ikke ganske almindelig Maade har forstaaet at drage god Nytte med de Selskabet betroede Penge, og endelig fordi Hedesagen er af en saa overordentlig Betydning for hele Landet, at det næsten er ubegribeligt, at der ikke fra Statens Side anvendes Mere paa denne store Sag", end der hidtil er gjort. Jeg vil her gjøre den høitærede Styrelses Ord til mine. Jeg finder det mærkeligt, at vi ikke, da vi ellers have gjort adskillige Ting, som vi mente kunde være til Gavn, have gjort Noget for denne Sag. Jeg er overbevist om, at den vil spille en ganske anden Rolle for Folkets Velvære end de Penge, vi bevilge f. Ex. til Telegraphen paa Bogsø og det Slags Ting, som ikke staar i Forhold til de Udgifter, de paaføre os, og der er mange andre Bevillinger til Stutterier, og Gud i Himlen veed hvad, som ikke have haaret saa gode Frugter, som disse ville kunne bringe. Jeg skal her bemærke, at man maasse vil sige, at der er en Hedebank under Oprettelse; det har staaet i Aviserne, men jeg veed ikke, om det er en Avisand; ialtfald har jeg den Forudsættelse, at den ikke vil gaa i Dpflydelse. Et andet Nygte, som har naaet os, og som har mere Sandsynlighed for at være sandt — eller ialtfald en ligesaa god — er, at vore Benner Tydsferne ville paatage sig det Arbejde, som vi have forsoemt med Hedernes Opdyrkning. Jeg antager, at det ikke kan være noget Velgjørenhedselskab, som paatager sig denne Ulejlighed, men jeg antager, det er for at faae saamange Nybyggere som muligt til at fæste Bo paa norrejyds Grund, for at der da kan være saa mange desto flere til at istemme Smerstensfrig, som atter kunne give Paaskud for Indblanding derafhen fra i vore Forhold. Det er min Mening. Der er vel Noget i det Nygte, som siger, at Tydsferne godhedsfuldt — meget godhedsfuldt naturligtvis — ville paatage sig at sætte Penge i et Foretagende, sigtende til at opdyrke og beplante Norrejylands Heder. — Jeg har affaaaret adskillige Ting, fordi jeg mærker, jeg maa fatte mig med større Kortshed end hidtil; jeg har allerede for meget

lagt Beslag paa det høie Things Opmærksomhed. — Jeg kommer nu til det sidste Forslag, og det er maasse det, der har stødt de fleste af dem, som have seet derpaa. Jeg maa gjøre en Undskyldning for, at Sætteren i det første Afstemningspunkt: „Til Hædersløn for Husflid og kvindelig Hushold“, er kommen til at ffylde mig et t, nemlig i „kvindelig“, men det gjør vel ikke Noget. — Forslaget gaar, som de Herrer ville se, ud paa til Hædersløn for Husflid og kvindeligt Hushold at bevilge 10,000 Rd., og det gaar altsaa ud paa at virke for Arbejderens Vel, men De ville dog se, at det ikke ubetinget er nogen ligefrem Understøttelse; det er tværtimod Løn for Flid. Jeg veed ikke, om de Herrer ere ukjendte med — det tør jeg ikke antage — at der i den sidste Tid hjemme hos os er arbejdet med overmaade gode Kræfter paa atter at give den hensygnende Husflid noget mere Sving — om jeg saa maa sige — og et fyldigere Liv. Jeg vil i saa Henseende nævne afflediget Ritmester Hr. Clauson-Raas og Skolelærer Rom, som udgive en Husflidstidende. Jeg skulde tage meget feil, om de Herrer ikke vare enige med mig i, at næst efter Selvundervisning i Arbejderens Fritid og Fritimer har Intet den Indflydelse paa Sindet og Karakteren og altsaa paa den menige Mand's hele Livsmaade som netop Husfliden. Lad os tænke os en Aften i en Gaard: En paatager sig at læse en Bog, som ikke er altsor søvndyssende, og de Andre snitte, dreie, spole og lave alle mulige Ting. Dermed er ikke alene det opnaaet, at der virkelig i Timer, som ellers vilde vies Dræsløshed og Daadløshed, frembringes Værdier til Gavn for Samfundet og den Enkelte; det er det Mindste, men det Vigtigste er, at den Tid bliver udfyldt med gode og værdifulde Ting's Frembringelse, istedetfor at den desværre nu lægger Fristelse for den Dræsløse til at nytte sin Tid paa en for ham og Samfundet ødelæggende Maade. Det er altsaa ikke alene i og for sig for at faae Tiden godt anbragt, men for at den ikke skal anvendes daarlig, at dette har sin Betydning, og jeg kan ikke lade være at lægge de Herrer det noksom paa Sinde, at det kan have en umaadelig Indflydelse. Det er ogsaa et ligefremt